

som bygger på de erfaringer, han i 6-7 år fik i forsøget på at komme til orde i pressen, uden at han havde mulighed for det. Jeg tror, at man vil få et lidt andet syn på Pressenævnets evne til at håndtere ytringsfriheden, når man læser de eksempler, han kan give.

Men jeg stoler på, at denne saglige drøftelse vil føre til en saglig og lødig behandling i udvalget. Jeg siger tak for drøftelsen, og jeg håber som sagt på et sagligt udvalgsarbejde.

Hermed sluttede forhandlingen, og lovforslaget overgik derefter til anden behandling.

Afstemning

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 231: Forslag til lov om ændring af straffeloven. (Mindstestraf for voldtægt, skærpelse af straffen for særlig farlig, rå eller ydmygende voldtægt og af straffen for voldtægt mod børn under 15 år samt indførelse af straf for uagtsom voldtægt).

Af Peter Skaarup (DF) m.fl.
(Fremsat 20/4 2004).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Lene Espersen):

Det lovforslag, som vi behandler nu, indeholder flere elementer.

For det første foreslås indført en minimumsstraf for voldtægt. Dernæst foreslås en skærpet strafferamme for samleje med et barn under 12 år samt en strafferamme på fængsel indtil livstid for voldtægt, hvis offeret ved forbrydelsen eller som direkte eller indirekte følge af denne afgår ved døden eller får betydelig skade på legeme og helbred, herunder ved at blive påført seksuelt overførte sygdomme. Endelig foreslås det at kri-

minalisere voldtægt, som begås ved grov uagtsomhed.

Kl. 13.45

Regeringen kan ikke støtte lovforslaget, og jeg vil gerne redegøre nærmere for årsagen her til.

Det siger sig selv, at jeg er helt enig med forslagsstillerne i, at voldtægt er en særdeles alvorlig forbrydelse, og straffen for voldtægt må afspejle den betydelige krænkelse, som offeret udsættes for.

Derfor tog regeringen også som noget af det første efter regeringsskiftet initiativ til at skærpe straffen for bl.a. voldtægt. Ved strafskærpelsespakken fra 2002 blev strafmaksimum i voldtægtssager således hævet fra 6 til 8 års fængsel og under skærpelse omstændigheder fra 10 til 12 års fængsel. Samtidig blev strafmaksimum for samleje med et barn under 15 år hævet fra 6 til 8 års fængsel og for samleje med et barn under 12 år, eller hvor gerningsmanden har skaffet sig samleje ved tvang eller trusler, fra 10 til 12 års fængsel.

Det blev forudsat i forbindelse med lovændringen, at strafferammeforhøjelserne i retspraksis ville medføre en generel forhøjelse af strafniveauet i disse sager på ca. et år. I januar 2004 afgav Rigsadvokaten en redegørelse for udviklingen i strafniveauet efter strafskærpelsesprogrammets ikrafttræden.

For så vidt angår voldtægt, var Rigsadvokatens konklusion, at strafskærpelsen måtte anses for at være slået igennem i de fleste af de indberettede sager.

Med hensyn til overtrædelse af straffelovens § 222 om samleje med et barn under 15 år fandt Rigsadvokaten, at straffen i enkelte af sagerne efter en umiddelbar vurdering var mildere, end det burde være tilfældet. Han udtalte imidlertid samtidig, at det var vanskeligt at vurdere niveauet, bl.a. fordi der ikke forelå redegørelser for strafniveauet forud for lovændringen. Desuden var materialet meget spinkelt, og sagerne omfattede forhold af meget forskellig karakter og grovhed.

Det er glædeligt, at de tilsigtede ændringer i strafudmålingspraksis allerede nu må anses for at være slået igennem i vidt omfang. Der er imidlertid behov for, at anklagemyndigheden fortsat er særlig opmærksom på straffastsættelse i voldtægtssager og sager om seksuelt misbrug af børn.

Jeg har endvidere anmodet Rigsadvokaten om at iværksætte en ny indberetningsordning